

mange Aar. Ligeledes vil jeg antage, at det ærede 14de landstingsvalgte Medlem vil være enig med mig i, at det er et højt uheldigt Surrogat, vi har i disse Enkronesedler, som Befolkningen er led og ked af, og at vi snarest muligt bør vende tilbage til vor gamle prøvede Sølvskillemønt.

Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem havde Ret i den Fortolkning, han underkastede den Passus i en af Møntmesterens Skrivelser, at hvis den nye Møntbygning ikke bliver vedtaget, bliver det nødvendigt at afhjælpe en Del af Manglerne. Det fortolker det ærede Medlem saaledes, at saa kar Manglerne altsaa afhjælpes, og man kan meget godt blive i den gamle Mønt. Jeg vil mene, at denne Fortolkning er ikke rigtig, thi det, Møntmesteren har sagt i sin Skrivelse, er kun det ganske selvfølgelige, at faar man ikke den nye Møntbygning, kan man jo ikke derfor holde op med at lave Mønt har i Landet, saa maa man se at hjælpe sig, saa godt man kan, og det maa saa ske ved at foretage de nødvendige Forandringer ved den gamle Mønt. Men deri ligger ikke den mindste Indrømmelse af, at man derved kan skabe en økonomisk tilfredsstillende Ordning, og det maa ikke glemmes, at Ordningen er utilfredsstillende i en Mængde Retninger, som ogsaa det ærede 18de tingvalgte Medlem var inde paa; med Hensyn til de hygiejniske Forhold og Arbejdernes Tarv er den ogsaa yderst uheldig og ligeledes med Hensyn til Kontrollen.

Det ærede Medlem dvælede ved den Overskudsberegning for Finansaaret 1919—20, som findes i Bilaget til Folketingets Betænkning, og stillede den op ved Siden af det faktiske Udbytte, der er naaet i det sidste Finansaar. Overskudsberegningen er baseret paa Finansaaret 1919—20; det Tal, som det ærede Medlem sidst opererede med, er baseret paa et endnu senere større Udbytte for Mønten, men de Tal, der skal sammenlignes, er de 43 000 Kr., som Overskuddet var i 1919—20, og de 287 000 Kr., som det vilde have været, dersom vi havde haft den nye Møntbygning.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Sagen, den er vist uddebatteret i dette høje Ting; det, der tiltrænges, er en Afgørelse, som jeg skal anbefale, at man vedtager snarest muligt.

Tvede: Jeg har ikke i de Udtalelser, jeg før fremsatte, nævnt noget om det Forhold, som under Forhandlingerne nede i Folketinget kom frem angaaende Administrationen i den gamle Mønt, og jeg ønsker

heller ikke nu at blande mig i det. Det maa nærmest være en Administrationssag fra den højtærede Finansministers Side, men jeg kan dog ikke nægte, at det forekommer mig, at der synes at have været nogen Til-sidesættelse af den ene Embedsmand i Forhold til den anden, saa meget mere som det i deres Instruks er fastslaaet, at de til en vis Grad egentlig er sideordnede. Jeg vil meget anbefale, at man faar en Forsoning bragt til Veje mellem disse Embedsmænd. Jeg kender kun meget lidt til dem, men det er, saa vidt jeg ved, meget habile og nidkære Embedsmænd begge to, der vistnok af Interesse for Sagen hver især vil have det mest mulige ud af det. Det skulde glæde mig, om den højtærede Finansminister kunde finde det rette Samlingspunkt i denne Sag.

Jeg skal ikke opholde Tingets Tid ved nu at komme tilbage til de Spørgsmaal, jeg var inde paa før, jeg var noget betænkelig ved i Dag at tage Ordet i denne Sag, thi jeg var ganske paa det rene med, at jeg stod her og talte med stort Flerstal imod de Synspunkter, jeg gør gældende. Ydermere havde jeg Lovforslagets Fader og højtærede Adoptivfader til Stede, som begge to vilde forsvare det. Derfor var jeg ganske paa det rene med, at det vilde være meget vanskeligt for mig at trænge igennem med mine Synspunkter, som jeg dog fremdeles tror ikke er helt til at sætte til Side, idet der er meget, der taler for dem. Jeg skal heller ikke nu begynde at optage en Diskussion med den højtærede Finansminister om Fortolkningen af de Ord, der staar i Møntmesterens Skrivelse. Jeg kan godt tænke mig til, at hvis jeg paa mit Partis Vegne vilde foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg, saa vilde det kun have til Resultat, at vi sad og saa paa denne Sag og maaske fik et Par af de Projekter frem, der har været Tale om, men at Fler-tallet fra forrige Aar alligevel fastholdt sin Stilling. Jeg er for meget Realitetsmenneske til at ville spille det høje Tings eller min Tid paa en saadan Forhandling. Derfor vil der ikke fra min Side blive foreslaaet nogen Udvalgsbehandling.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) om, at det maa lykkes den højtærede Finansminister at bringe en Forsoning i Stand mellem de to ligestillede eller omtrent ligestillede Tjenestemænd paa Mønten, men jeg vil dog ikke her undlade at gøre opmærksom paa, at der i Fjor, da vi havde Sagen til Behandling i Udvalget her i Landstinget, blev fremsendt Forslag med Ideer